

Dosarul nr. 2ra-933/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul Central (jud. V. Caragia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Eugeniu Petrișevschi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea din 17 mai 2018 a Judecătoriei Orhei sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 1 martie 2018, ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugeniu Petrișevschi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 9 septembrie 2015 între ÎCS „Iute Credit” SRL și Eugeniu Petrișevschi a fost încheiat contractul de împrumut nr. 641661, potrivit căruia debitorul a împrumutat de la creditor suma de 7199 de lei.

A menționat că debitorul a solicitat posibilitatea returnării împrumutului, dobânzii și a taxei aferente contractului pentru acordarea împrumutului în rate lunare, conform unui grafic coordonat și negociat între părți. Iar pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească suplimentar și o penalitate în mărime de 0,5 % pe zi, care se raportează duratei de întârziere.

ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunea sa, transferând debitorului împrumutul acordat, însă Eugeniu Petrișevschi până în prezent nu și-a onorat obligațiunile contractuale asumate.

A indicat că creanța față de Eugeniu Petrișevschi a fost cesionată de către ÎM „Incaso” SRL, care a expediat debitorului Eugeniu Petrișevschi o reclamație

privind nerespectarea clauzelor contractuale și rezilierea anticipată a contractului, solicitând restituirea împrumutului, a dobânzii, taxei aferente la contract și a penalităților, care deși a fost recepționată de către debitor, aceasta a fost lăsată fără executare.

Datoria lui Eugeniu Petrișevschi față de ÎM „Incaso” SRL constituie suma de 6202,86 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 867 alin. (1), 872 alin. (2), 624 alin. (1) și (3), 556 alin. (1) Cod civil, art. 96 alin. (1) și (1¹), 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Eugeniu Petrișevschi în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a datoriei în sumă de 6202,86 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1200 de lei și a taxei de stat în sumă de 354,10 de lei.

Prin hotărârea din 17 mai 2018 a Judecătorei Orhei sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Incaso” SRL și menținută hotărârea din 17 mai 2018 a Judecătorei Orhei sediul Central.

La 20 martie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că pentru neexecutarea obligației de restituire a împrumutului în termen de către Eugeniu Petrișevschi și anume pentru nerespectarea graficului de achitare, contractul de împrumut a fost reziliat și intimatului Eugeniu Petrișevschi i-a fost calculată penalitatea pentru întârziere.

Pentru rezilierea anticipată a contractului, Eugeniu Petrișevschi s-a obligat să achite 30 % din suma împrumutului acordat, ce constituie suma de 2159,70 de lei.

Astfel, la momentul rezilierii contractului de împrumut, datoria și penalitatea constituia suma de 15826,96 de lei.

A explicat că la 4 martie 2016, peste un termen de 6 luni, Eugeniu Petrișevschi a efectuat prima plată în contul stingerii datoriei, astfel, în perioada 4 martie 2016-13 septembrie 2016, Eugeniu Petrișevschi a achitat suma de 9624,10 de lei.

La momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria și penalitatea restantă constituia suma de 6202,86 de lei.

A insistat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de interesele creditorului, care prin neachitarea împrumutului în termen a suportat prejudiciu, care anterior semnării contractului a fost evaluat și negociat cu debitorul prin includerea clauzei penale.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare respingând cerința cu privire la încasarea penalității, nu au ținut cont de natura clauzei contractuale referitor la încasarea prejudiciului în mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, aceasta constituind o clauză penală și nu au aplicat prevederile art. 624 alin. (1) Cod civil.

A subliniat că la încheierea contractului de împrumut au fost respectate prevederile art. 9 alin. (1), 210, 680 Cod civil și condițiile de valabilitate a actului juridic prevăzute de art. 199-215 Cod civil.

Cu referire la prevederile art. 5 alin. (1) și (4) din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 9 decembrie 2011, a evidențiat că contractul de împrumut nu prevede clauze abuzive sau clauze standard, or, toate clauzele contractuale sunt ușor înțelese lizibile și într-un limbaj clar, care au fost negociate și acceptate de către părți prin aplicarea semnăturii pe fiecare pagină a contractului.

Mai mult că Agenția pentru Protecția Consumatorilor în calitate de organ de control din partea statului, în urma verificării activității companiei ÎCS „Iute Credit” SRL în domeniul respectării prevederilor legii privind clauzele abuzive, nu a constatat nicio clauză abuzivă în contractele de împrumut încheiate cu consumatorii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 ianuarie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 78), însă careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari